

σεως, αποφασίζεται από τη διοίκηση και τους μετόχους, η ίδια η εταιρεία να αναλάβει (έτος 1923) την ηλεκτροδότηση της πόλεως Ναούσης, με δεδομένο ότι η εταιρεία κατείχε το 37% εκ της υδατοπτώσεως του νερού της Αράπιτσας στην περιοχή της Λαζαράσκας, προερχόμενο από την εισφορά του Γρηγορίου Λόγγου.

Και όταν το έτος 1924 χορηγήθηκε η σχετική άδεια από την πολιτεία, άρχισαν οι εργασίες διανομής που περατώθηκαν σε μια διετία υπό την τεχνική διεύθυνση του Γερμανού ειδικού Βίλι Ζαουρβάλτ, ο οποίος έζησε στη Νάουσα μέχρι τη λήξη της Κατοχής και απεχώρησε μαζί με τους άλλους Γερμανούς.

Το 1928 γίνεται αλλαγή του τίτλου της εταιρείας και από Ηλεκτρικός Σιδηρόδρομος Ναού-

σης, μεταβάλλεται σε Ηλεκτρική Εταιρεία Ναούσης.

Η εταιρεία αυτή έζησε και λειτούργησε 30 περίπου χρόνια και προσέφερε τις υψηλού επιπέδου υπηρεσίες της σε μια εποχή που η Ελλάδα στο θέμα της ηλεκτροδότησης ήταν ακόμη στο σκοτάδι και που εθεωρείτο τότε η Νάουσα προνομιούχος από αυτής της απόψεως. Σ' αυτό, ανάμεσα στα άλλα, συνέτεινε και η επιτυχημένη διαχείρισή της από τα πρόσωπα που τη διοίκησαν, μεταξύ των οποίων αξίζει να αναφέρουμε τον μακαρίτη Μιχάλη Γουργουλιάτο.

Διέκοψε αναγκαστικά λόγω λειτουργίας της ΔΕΗ

* Πληροφορίες Μιχ. Γουργουλιάτου μέσω Αχιλ. Γκούτα.

Μια μεγάλη παρέα με ξεχωριστές ικανότητες

Σε συνεργασία με το Συμβουλευτικό Κέντρο Δήμου Νάουσας και την Εργατική Εστία, εδώ και ένα περίπου χρόνο ξεκίνησε στην πόλη μας μια πρωτοπόρα για τα τοπικά δεδομένα προσπάθεια, που αφορά την επαγγελματική κατάρτιση και αποκατάσταση ΑμΕΑ.

Πρόκειται για το Παραγωγικό Εργαστήριο "ΥΦΑΔΙ", το οποίο δίνει την ευκαιρία σε νέους με ιδιαίτερες ικανότητες, κοινωνικά αποκλεισμένους, να ξεδιπλώσουν άγνωστες μέχρι χθες πτυχές της προσωπικότητάς τους, να νιώσουν τη χαρά της δημιουργίας να ζήσουν νέες εμπειρίες και κυρίως ν' απολαύσουν τα αγαθά που προσφέρει η εργασία.

Της Ευγενίας Ζάλιου
Υπεύθυνης του εργαστηρίου

Πάμπολλες φορές προβληματιζόμουν κι αναρωτιόμουν τι απογίνονται τα παιδιά της Νάουσας που είτε τελειώνουν το Ειδικό Σχολείο, είτε έχουν κάποιο άλλο πρόβλημα και δε μπορούν να ενταχθούν στην υπάρχουσα επαγγελματική εκπαίδευση, με αποτέλεσμα όταν ενηλικιωθούν να κλείνονται και πάλι στα σπίτια τους με τα γνωστά επακόλουθα.

Ζώντας στη Σχολή μας, το ΚΕΝΕ Εργατικής Εστίας, την αγωνία ορισμένων γονέων που ύστερα από συνεργασία με το Ειδικό Σχολείο δεχθήκαμε να φοιτήσουν τα κορίτσια τους στα τμήματά μας, ήθελα από καρδιάς να δημιουργηθεί ένας

χώρος, όπου θα μπορούσαν να εκφραστούν ελεύθερα, να δημιουργήσουν, να νιώσουν ότι και αυτά αξίζουν και γιατί όχι, να αποκτήσουν κάποια εξειδίκευση.

Η ευκαιρία δόθηκε όταν στις αρχές του έτους βρέθηκα στο Βόλο και είδα από κοντά τον τρόπο λειτουργίας δύο Παραγωγικών Εργαστηρίων για ΑμΕΑ που λειτουργούν εδώ και δέκα χρόνια. Ξεκίνησαν με το πρόγραμμα HORIZON, το οποίο αξιοποίησαν σωστά και τώρα είναι υπό την προστασία του Δήμου.

Αμέσως σκέφθηκα ότι έπρεπε να κάνουμε και μεις στη Νάουσα μια τέτοια προσπάθεια, παρ' όλες τις δυσκολίες που σίγουρα θα συναντούσαμε. Επιστρέφοντας, το κουβέντιασα με το Δήμαρχο κ. Δ. Βλάχο, που πάντα είναι πολύ ευαισθητοποιημένος σ' αυτά τα θέματα και αμέσως συμφώνησε να προχωρήσουμε.

Την ίδια επαφή είχα με την Πρόεδρο της Εργατικής Εστίας κ. Δ. Σπηλιοπούλου και έτσι διαθέτοντας ο Δήμος το προσωπικό και την υλικοτεχνική υποδομή και η Εργατική Εστία μέρος των κτιριακών εγκαταστάσεων της, ξεκινήσαμε τη δημιουργία του Παραγωγικού Εργαστηρίου.

Παίρνοντας στοιχεία από το Ειδικό Σχολείο, αλλά και με προσωπικές παρεμβάσεις, ξεκίνησα την επαφή με τις οικογένειες των παιδιών που θα μπορούσαν να ενταχθούν στο Εργαστήριο. Η ανταπόκρισή τους ήταν πολύ συγκινητική και μάλιστα δε θα ξεχάσω μια μητέρα, η οποία μου είπε χαρακτηριστικά: *“Ευγενία ανγίνει αυτό το Εργαστήριο, θα είναι το μεγαλύτερο δώρο της ζωής μας. Με τον άντρα μου αποφασίσαμε, όταν ενηλικιωθεί το παιδί μας και δε θα μπορεί να βρísκεται σ' ένα κατάλληλο χώρο, να φύγουμε από τη Νάουσα, να πάμε στη Θεσ/νίκη. Εκεί κάτι θα βρούμε”*.

Η συγκίνηση που ένιωσα σ' αυτή την κραυγή απόγνωσης που έβγαινε από τα σωθικά αυτής της μάνας, που μαζί με τον άντρα της αποφάσισαν να εγκαταλείψουν δουλειά, σπίτι και φίλους για χάρη του παιδιού τους, ήταν απερίγραπτη. Διαπίστωσα για μια ακόμη φορά ότι ΕΠΡΕΠΕ να γίνει οπωσδήποτε το Εργαστήριο, ότι είναι

υποχρέωση όλων μας να μην εγκαταλείψουμε αυτά τα παιδιά στη μοίρα τους.

Μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα συγκεντρώθηκαν 18 κορίτσια και αγόρια, ηλικίας πάνω από 16 ετών, από την πόλη μας, το Λουτροχώρι, και τους δήμους Ανθεμίων και Ειρηνούπολης. Η ονομασία που δώσαμε στο Εργαστήρι μας είναι “ΥΦΑΔΙ”. Έχει σχέση με την παράδοση του τόπου μας αλλά και θυμίζει ότι καθημερινά θα προσπαθούμε να δημιουργούμε.

Τα τμήματα που λειτουργούν είναι: Υφαντικής, με δύο αργαλειούς και δασκάλα τη Γεωργία Ανθοπούλου που είναι συγχρόνως και νοσηλεύτρια και Χειροτεχνίας, με δασκάλα την Ελένη Σταμένου. Το επιστημονικό προσωπικό απαρτίζεται από την Ψυχολόγο του Συμβουλευτικού Κέντρου Πόπη Μπασιούρη, την Κοινωνική Λειτουργό του ΚΕΝΕ Φανή Σταμάτη και τη δασκάλα της νοηματικής γλώσσας Άννα Ζιάμπα.

Από την έναρξη λειτουργίας του Παραγωγικού Εργαστηρίου, στα τέλη Μαρτίου 2000 οι εκπαιδευτριες προσπάθησαν να ανιχνεύσουν τις ιδιαίτερες κλίσεις κάθε μέλους. Αρχικά ασχολήθηκαν με κατασκευή κάδρων με χαλκό και ξύλο και στη συνέχεια φτιάχνοντας κατασκευές από ζυμάρι, γύψινες μάσκες κ.λ.π. Παράλληλα, ξεκίνησαν τα υφαντά στον αργαλειό.

Επειτα από αυτό το στάδιο προεργασίας μέσα στο σύντομο χρονικό διάστημα των 15 ημερών, το “ΥΦΑΔΙ” προετοιμάζει την πρώτη του Έκθεση με Πασχαλινές κατασκευές και λαμπάδε στην οποία όλοι οι Ναουσαίοι ανταποκρίθηκαν με ιδιαίτερη ευαισθησία, στηρίζοντας αυτούς τους νέους και ενθαρρύνοντάς τους στα πρώτα τους βήματα. Η έκθεση είχε μεγάλη επιτυχία και τα έσοδα μοιράστηκαν στα παιδιά δίνοντάς τους μεγάλη ικανοποίηση και χαρά για το πρώτο τους εγχείρημα.

Το Μάιο, το “ΥΦΑΔΙ” συμμετέχει στη 2η πανελλήνια έκθεση Παραγωγικών Εργαστηρίων ΑμΕΑ στη Λαμία με έργα των μελών του, που φιλοξενήθηκαν στο περίπτερο της Αναπτυξιακής Ημαθίας Αστικής και ξεχώρισαν για την ποιότητα και την πρωτοτυπία τους.

Ακολουθεί η ενασχόληση με νέες δημιουργίες, προσαρμοσμένες στην καλοκαιρινή περίοδο. Έτσι στα τέλη του Ιουνίου, το “ΥΦΑΔΙ” συμμετέχει στην 29η Χειροτεχνική Έκθεση του ΚΕΝΕ Εργατικής Εστίας, παρουσιάζοντας υφαντά, ζωγραφική σε γυαλί (σε μπουκάλια και ποτήρια, πρωτότυπα διακοσμημένα), κατασκευές από γύψο και κοχύλια (στεφανάκια, καδράκια), κ.α.

Τον Ιούνιο συμμετείχε επίσης σε Έκθεση ειδών Λαϊκής Τέχνης στο Μεταξοχώρι της Λάρισας, όπου πολλά από τα έργα του πουλήθηκαν.

Ακόμη το “ΥΦΑΔΙ” στην προσπάθειά του να αξιοποιήσει την πολύτιμη εμπειρία παρόμοιων παραγωγικών εργαστηρίων που λειτουργούν εδώ και χρόνια, πραγματοποίησε τις εξής επισκέψεις: στο “Περίτεχνο” Παραγωγικό Εργαστήριο στην Εδεσσα και στο Παραγωγικό Εργαστήριο “τα παιδιά της Ανοιξης” στην Αλεξάνδρεια. Επισκέφθηκε επίσης και το Ειδικό Σχολείο Νάουσας.

Κατά τη διάρκεια των παραπάνω συναντήσεων τα παιδιά έκαναν νέες γνωριμίες, αντάλλαξαν διευθύνσεις και τηλέφωνα με άτομα που έχουν κοινές ανάγκες, κοινές ανησυχίες και κοινά ενδιαφέροντα.

Επειδή στο “ΥΦΑΔΙ” ενδιαφερόμαστε και για τη γενικότερη ψυχαγωγία και ενημέρωση

των μελών του, κάναμε διάφορες επισκέψεις: στην έκθεση ζωγραφικής της συμπολίτισσάς μας Μ. Κούντη, στην έκθεση ζωγραφικής των Δημοτικών Σχολείων για την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος και παρακολούθησαμε θεατρική παράσταση του 4ου Δημοτικού Σχολείου.

Επίσης, επισκεφθήκαμε τη 2η πανελλήνια έκθεση Παραγωγικών Εργαστηρίων ΑμΕΑ, στη Λαμία, και έπειτα ξεναγηθήκαμε και στο Βόλο.

Δώσαμε το παρόν μας στους Πανεμμαθιώτικους αγώνες ΑμΕΑ που διοργάνωσε ο Δημοτικός Πολιτιστικός Οργανισμός Νάουσας και αποσπάσαμε εξαιρετικές διακρίσεις. Εξι μέλη του Εργαστηρίου, εκ των οποίων τα δύο ανέλαβαν να συνοδεύσουν τα υπόλοιπα, συμμετείχαν στην 15νήμερη κατασκήνωση που διοργάνωσε η πανελλήνια ομοσπονδία Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων ΑμΕΑ στη Χαλκιδική.

Πέρα από τον εκπαιδευτικό και ψυχαγωγικό του ρόλο το “ΥΦΑΔΙ” έχει απώτερο σκοπό την επαγγελματική αποκατάσταση των μελών του ώστε να ενταχθούν ισότιμα στην κοινωνία. Έτσι φροντίσαμε ώστε δύο από τα μέλη του να εργάζονται μέσω ενός επιδοτούμενου προγράμματος του ΟΑΕΔ: ο Γιάννης στην Τουριστική Επιχείρηση Δήμου Νάουσας στο Ξενοδοχείο “Βέρομιο” και ο Χάρης στο Δήμο Σκύδρας, ενώ παράλληλα

Πάσχα του 2000. Έκθεση δώρων στη δημοτική βιβλιοθήκη

παρακολουθούν και τα μαθήματα του εργαστηρίου.

Το “ΥΦΑΔΙ” μέσα στην ολιγόμηνη μέχρι τώρα πορεία του κατόρθωσε να συμβάλλει και στην κατάργηση του κοινωνικού αποκλεισμού των μελών του και να γίνει μια μεγάλη παρέα. Μετά το σχολείο, τα περισσότερα από τα παιδιά παρέμειναν στο σπίτι, αδρανής, χωρίς παρές. Μέσα από το “ΥΦΑΔΙ” απέκτησαν φίλους και μια ευχάριστη καθημερινή ενασχόληση που τους προσφέρει ένα διαφορετικό νόημα στη ζωή τους.

Το γεγονός ότι το Παραγωγικό Εργαστήριο στεγάζεται στο ΚΕΝΕ και τα μέλη του βρίσκονται ανάμεσα στους μαθητές και τις μαθήτριες της Σχολής, τους κάνει να μην νιώθουν απομονωμένοι και περιθωριοποιημένοι σ’ ένα ξεχωριστό χώρο. Αξίζει να σημειωθεί ότι ενσωματώθηκαν ομαλά στο “κοινωνικό γίγνεσθαι” του ΚΕΝΕ έγιναν αποδεκτά από τις ήδη υπάρχουσες παρές και συμμετέχουν ενεργά στις εκδηλώσεις του.

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι επειδή 4 μέλη του εργαστηρίου είναι κωφοί, τα υπόλοιπα παιδιά της Σχολής ζήτησαν να κάνουν μαθήματα

νοηματικής, για να μπορούν να συνεννοούνται. Έτσι από το Συμβουλευτικό Κέντρο ξεκίνησε τμήμα νοηματικής γλώσσας με απίστευτα αποτελέσματα.

Με την καινούρια σχολική χρονιά ξεκινήσαμε την προετοιμασία και συμμετείχαμε στην 3η πανελλήνια έκθεση Παραγωγικών Εργαστηρίων στην Εδεσσα.

Πέρα από τις μέχρι τώρα τεχνοτροπίες που διδάχθηκαν τα παιδιά, ασχολούνται με την παλαιώση εικόνων και την κατασκευή διακοσμητικών κεριών.

*Τα όνειρα κρατιούνται από μια κλωστή
Τα γυμνά τοπία από τους ατμούς των
Οι πιο ευαίσθητες γραμμές συντρίβονται
Και μόνο συ ελπίδα
έχεις τις πόρτες διάπлатες
Με μια ματιά σου γεννιούνται καβαλάρηδες
Φορείς τη λάμψη της γιορτής
Και μες στη γλόη της φωνής σου
Κατοικούν πουλιά*

Τάκης Βαρβιτσιώτης

Τα παιδιά του εργαστηρίου επι το έργο με την δασκάλα του